

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/318/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118203502
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2118203502.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Behranovej a sudkýň JUDr. Andrey Dudášovej a JUDr. Ľuboslavy Vankovej v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, proti žalovaným: 1. J. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. X, XXX XX S., 2. N. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. X, XXX XX S., o zaplatenie 3.064,29 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 10. júna 2019, č.k. 19Csp/47/2018-144, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. r u š í a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne istinu vo výške 3.064,29 eura, zmluvný úrok ku dňu 16.07.2015 vo výške 356,01 eura, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.420,30 eura od 17.07.2015 do zaplatenia, bankové poplatky vo výške 49,61 eura, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Výrokom III. žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1. a 2. rade v rozsahu 100 %.

1. 1. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ustanovenia § 369 ods. 1, § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (v ďalšom texte „Obchodný zákonník“), § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (v ďalšom texte „Občiansky zákonník“), § 1 ods. 2, zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 15.04.2015 (v ďalšom texte „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase omeškania.

1. 2. Súd prvej inštancie vecne dôvodil tým, že z predložených listinných dôkazov mal preukázaný skutkový stav tvrdený žalobcom, preto uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu istiny vo výške 3.064,29 eura spolu s vyčísleným zmluvným úrokom ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru dňa 16.07.2015 vo výške 356,01 eura (úrok z omeškania ku dňu predčasnej splatnosti vo výške 36,97 eura bol zaplatený) a poplatky vo výške 49,61 eura. Nevyhovel žalobe v rozsahu nároku na zaplatenie zmluvného úroku za obdobie po vyhlásení predčasnej splatnosti, v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol, pričom odôvodnenie zamietajúcej časti odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015, s ktorého právnym názorom sa plne stotožnil. Podľa tohto právneho názoru v prípade predčasného a mimoriadneho zosplatnenia úveru veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru a týmto právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré

už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. V tomto rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa.

1. 3. Žalovaní nezaplatili dlžnú sumu žalobcovi v lehote splatnosti, dostali sa do omeškania dňom nasledujúcim po splatnosti jednotlivých splátok úveru a následne po vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Súd prvej inštancie preto žalobcovi priznal úrok z omeškania z dlžnej sumy istiny a nezaplatených úrokov v celkovej výške 3.420,30 eura (istina 3.064,29 eura + zmluvný úrok 356,01 eura) po zosplatnení, t.j. od 17.07.2015 do zaplatenia, pričom vychádzal zo základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, ktorá v období od 10.09.2014 do 15.03.2016 bola 0,05%.

1. 4. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1, 2 v spojení s § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (v ďalšom texte „C. s. p.“), keď žalobca bol v konaní úspešnejší a neúspech mal len v nepatrnej časti úroku, preto mu súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonom stanovenej lehote v zamietajúcej časti (výrok II.) odvolaním žalobca. Svoje odvolanie odôvodnil poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. a), f) a h) C. s. p., tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a tým, že napadnutá časť rozhodnutia vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

2. 1. V dôvodoch odvolania žalobca uviedol, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné a arbitrárne, pretože nie je zrejmé, z akého právneho predpisu súd prvej inštancie vychádzal, keď uzavrel, že po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalobca nemá nárok na dohodnuté zmluvné úroky. Je zrejmé, že súd a akýkoľvek štátny orgán v SR má postupovať na základe a v medziach zákona, čo zaujatím takéhoto právneho názoru súdu prvej inštancie bez podpory právnym predpisom zjavne naplnené nebolo. Úroky z úveru sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov na základe úverovej zmluvy a predstavujú cenu úveru. Dlžník je povinný platiť úroky od okamihu reálneho poskytnutia peňazí do okamihu ich reálneho vrátenia, a to či už v lehote alebo v omeškaní. Na povinnosť platiť úroky z úveru nemá vplyv ani zosplatnenie úveru. Táto povinnosť zásadne trvá do času reálneho vrátenia poskytnutého úveru. Žalobca nesúhlasí s tvrdením súdu prvej inštancie v tom, že súbežným uplatňovaním úrokov z úveru a úrokov z omeškania dochádza k hrubej nadvláde veriteľa, keďže oba typy úrokov sú diametrálne odlišným právnym inštitútom a sledujú iný cieľ, nemôže ísť o dvojité sankcionovanie žalovaného. Dohodnuté úroky predstavujú odmenu za požičanie peňazí, naproti tomu, úroky z omeškania sú sankciou za porušenie povinností- nedodržanie dohodnutej doby splatnosti. Zatiaľ čo povinnosť dlžníka zaplatiť veriteľovi dohodnuté úroky vzniká zo záväzku uvedeného priamo v zmluve, povinnosť platiť úroky z omeškania vyplýva zo zákona ako dôsledok omeškania dlžníka so splnením dlhu. Najvýraznejšie odlišnosti demonštruje skutočnosť, že aj keď dlžník nie je v omeškaní s plnením dlhu, môže veriteľ požadovať úroky dohodnuté v zmluve na druhej strane, úroky z omeškania môže požadovať pri omeškaní dlžníka aj v prípade bezodplatnej pôžičky. Obidva úroky môže teda veriteľ žiadať popri sebe, a to bez ohľadu na skutočnosť, či ide alebo nejde o občianskoprávny vzťah. Zároveň žalobca uviedol, že zosplatnením úveru nedochádza k zániku zmluvného vzťahu, ale dochádza k zmene obsahu záväzku. Žalobca v podanom odvolaní poukázal na viaceré rozhodnutia a to rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/22/2018 zo dňa 28.06.2018, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41Co/13/2018 zo dňa 16.08.2018, ktoré majú odlišný postoj k úrokom po zosplatnení úveru. Poukázal aj na odlišné stanovisko sudcu Ústavného súdu SR JUDr. Milana Lalička, ktorý poukázal na prax všeobecných súdov pri ochrane spotrebiteľov, ktorá sa dotýka samej podstaty a primeranosti práva, v dôsledku čoho spotrebiteľa z úradne povinnosti zbavujú jeho zodpovednosti. Na základe uvedeného žalobca žiada odvolací súd, aby napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alternatívne, aby žalobe vyhovel v celom rozsahu a žalovaných zaviazal na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia.

3. Žalovaní sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrili.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou stranou (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm.

a), f), h) C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C. s. p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. á contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, preto je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušiť a vec v zrušenej časti vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie bolo zaplatenie istiny 3.064,29 eura, úrokov vo výške 1.846,20 eura (vyčíslené do 31.03.2018), zmluvný úrok vo výške 12,9% ročne zo sumy 3.064,29 eura od 01.04.2018 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 3.064,29 eura od 01.04.2018 do zaplatenia a bankové poplatky vo výške 49,61 eura, a to z dôvodu riadneho nesplácania úveru, poskytnutého žalovaným právnym predchodcom žalobcu Zmluvou o úvere zo dňa 01.03.2011. V dôsledku neuhrádzania pravidelných mesačných splátok riadne a včas právny predchodca žalobcu vyhlásil úver za predčasne splatný ku dňu 16.07.2015. Žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovaným 1. a 2. na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej s Poštovou bankou a.s. č. III/2018 zo dňa 20.12.2018.

6. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti zamietnutia žaloby v rozsahu nároku na zaplatenie zmluvného úroku vo výške 12,9% ročne zo sumy 3.064,29 eura za obdobie po vyhlásení predčasnej splatnosti a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania.

7. Odvolateľ odvolanie odôvodnil poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. a) C. s. p. tým, že neboli splnené procesné podmienky. V odvolaní však nekonkretizoval, ktoré procesné podmienky neboli splnené, pričom z obsahu preskúmaného spisu nevyplýva nesplnenie podmienok, za ktorých môže súd konať a rozhodnúť. Uvedený odvolací dôvod preto neobstoí. Odvolací súd len dodáva, že skúmanie podmienok konania je úradnou povinnosťou súdu počas celého konania.

8. Žalobca svoje odvolanie ďalej odôvodnil aj tým, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) C. s. p.). Pod právnym posúdením je potrebné rozumieť činnosť súdu, pri ktorej sa zo skutkových zistení vyvodzuje právny záver a aplikuje konkrétna právna norma na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov sa jedná vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových zistení vyvodil nesprávny právny záver.

9. Základnou právnou otázkou, ktorú bolo potrebné vyriešiť v odvolacom konaní s poukazom na odvolaciu námietku žalobcu, bola otázka danosti nároku na zaplatenie zmluvného úroku po predčasnom zosplatení úveru právnym predchodcom žalobcu - teda danosť nároku na zmluvný úrok vo výške 12,9% ročne zo sumy 3.064,29 eura od 17.07.2015.

10. Odvolací súd konštatuje, že súdna prax je dlhodobo pri riešení otázky priznávania zmluvných úrokov po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru nejednotná. Jedna kategória rozhodnutí zmluvné úroky po zosplatení úveru nepripúšťa a priznáva len úroky z omeškania. Druhá skupina rozhodnutí kumuláciu zmluvne dohodnutých úrokov a úrokov z omeškania po predčasnom zosplatení úveru pripúšťa. Tretia skupina rozhodnutí pripúšťa kumuláciu dohodnutých úrokov a úrokov z omeškania obmedzene, iba do výšky, akú by pri riadnom plnení povinností žalovaný na dohodnutých úrokoch zaplatil.

11. Po prvýkrát k tejto otázke zaujal stanovisko Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 6 Cdo 113/2018 zo dňa 30. júla 2019, keď upriamil pozornosť na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie v spojených veciach C-96/16 a C-94/17 zo dňa 07.08.2018, v ktorom uviedol, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovanie za nesplnenie povinnosti dlžníkom platiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinností a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania.

12. Priamo sa k otázke nároku na úroky po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru vyjadril Najvyšší súd SR vo veci sp. zn. 5 Cdo 42/2020 zo dňa 16. júna 2020, keď dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinnosti dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Poukázal na to, že zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka, či zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru, pričom Obchodný zákonník, ani Občiansky zákonník, nemodifikuje moment trvania záväzku platiť úrok, ani jeho výšku v prípade omeškania dlžníka s platením úveru ani v prospech dlžníka, ani v prospech veriteľa. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravídla vyššie ako úroky z omeškania. Najvyšší súd ďalej poukázal na to, že zosplatnenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny a dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny, jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, to znamená, že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere.

13. Podľa Čl. ods. 2 C. s. p. je právna istota stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

14. Rozhodovanie v súlade s ustálenou súdnou praxou je naplnením požiadavky spravodlivého procesu a princípu právnej istoty Ustálená rozhodovacia prax má byť vytváraná najvyššími súdnymi autoritami. Takouto najvyššou súdnou autoritou nepochybne je aj Súdny dvor Európskej únie a Najvyšší súd Slovenskej republiky.

15. S poukazom na citované ustanovenie Čl. 2 ods. 2 prvá veta C. s. p. sa odvolací súd stotožňuje vyššie uvedenou argumentáciou Najvyššieho súdu SR a konštatuje, že súd prvej inštancie vychádzal z odlišného právneho názoru, čím jeho rozhodnutie v napadnutej časti zmluvných úrokov po zosplatnení úveru vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

16. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že právny predchodca žalobcu (Poštová banka a.s.) a žalovaní 1. a 2. dňa 01.03.2011 uzatvorili zmluvu o úvere - lepšia splátka, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovaným úver v sume 6.000 eur s dojednanou výškou úrokovej sadzby 12,9% ročne a dojednaným dátumom konečnej splatnosti úveru 20.03.2017. V dôsledku porušenia ustanovení Zmluvy o úvere právny predchodca žalobcu vyhlásil úverovú pohľadávku predčasne splatnou v celom rozsahu ku dňu 16.07.2015 a vyčíslil dlžnú istinu v sume 3.064,29 eura, úrok v sume 355,92 eura a poplatky za upomienky v sume 49,61 eura. Súd prvej inštancie uložil napadnutým rozsudkom žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne istinu vo výške 3.064,29 eura zmluvný úrok vo výške 356,01 eura, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 3.420,30 eura od 17.07.2015 a bankové poplatky v sume 49,61 eura. S poukazom na právny názor vyslovený v citovanom rozsudku Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 5 Cdo 42/2020 zo dňa 16. júna 2020, žalobcovi patrí zákonný úrok z istiny v takej sume, akú by pri riadnom plnení povinností žalovaní ako dlžníci zaplatili ako cenu peňazí do konečnej splatnosti úveru, teda do 20.03.2017. Z obsahu spisu jednoznačne nevyplýva, akú sumu mali žalovaní zaplatiť z dôvodu zmluvného úroku vo výške 12,9 % ako ceny peňazí do konečnej splatnosti úveru - teda do 20.03.2017 a akú sumu z uvedeného dôvodu zaplatili. Z prehľadu úhrad a ich započítania, predložených žalobcom súdu prvej inštancie pritom vyplýva, že ide o anuitné splátky, teda splátky pri ktorých sa nemení výška splátky sa počas obdobia splácania úveru, mení sa

len pomer medzi výškou istiny a výškou úroku, keď na začiatku splácania úveru je vyšší pomer úroku oproti istine, ku koncu doby splácania je väčší pomer istiny oproti úroku. Nie je teda možné, aby súd jednoduchým matematickým výpočtom zistil, akú sumu zaplatili žalovaní z dôvodu zmluvných úrokov a akú sumu mali do konečnej splatnosti úveru ešte na úrokoch zaplatiť. Až po zistení uvedených údajov - pričom dôkazné bremeno spočíva na žalobcovi - za dohodnuté obdobie splácania úveru je možné zistiť, akú sumu sú ešte žalovaní povinní zaplatiť žalobcovi z dôvodu zaplata zmluvného úroku odo dňa predčasnej splatnosti úveru do zmluvne dohodnutej konečnej splatnosti úveru.

17. S poukazom na uvedenú argumentáciu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) C. s. p. v napadnutom zamietajúcom výroku a závislom výroku o nároku na náhradu trov konania zrušil a v zmysle § 391 ods. 1 C. s. p. mu vec v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom súd prvej inštancie vec opätovne preskúma v zrušenom rozsahu a v tomto rozsahu sa bude zaoberať vecnou a právnou správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatnených nárokov, pričom preskúma zákonné náležitosti zmluvy o úvere z hľadiska eurokonformného výkladu príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľskom úvere a svoju pozornosť zameria na zistenie, či sú preukázané vyššie uvedené údaje. Vykonané dokazovanie komplexne vyhodnotí, následne vo veci opätovne rozhodne a svoje rozhodnutie náležite v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C. s. p. riadne odôvodní s prihliadnutím na konkrétne zistenia vo veci. V novom rozhodnutí rozhodne i o nároku na náhradu trov konania, vrátane odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C. s. p.). V zmysle § 391 ods. 3 C. s. p. je súd prvej inštancie právnym názorom odvolacieho súdu viazaný.

18. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).